

ROZTRZAŚĆ SIĘ (3) *vb pf*

roztrząść się (2), **rozstrząść się** (1); roztrząść się *RejWiz, RejZwierc*; rozstrząść się *ActReg*.
o jasne.

inf rozstrząść się (1). ◇ *fut 3 pl* roztrzęsą się (1). ◇ *praet* [1 *sg m* -m się roztrząsł.] ◇ *3 pl subst* roztrząsły się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. roztrząsnąć.

1. *Rozsypać się, przem: o roślinach: rozsiać się [po czym] (1)* : Kwiateczki sie rostrząły po szyrokiey zyemi/ A káždy w roznych fąrbach dziwnie piękność mieni. *RejWiz* 3.

2. *O elementach konstrukcji: wskutek wstrząsów lub uderzenia ulec uszkodzeniu, obluzowaniu (1)* : Szereg: »roztrząść się a rozgłobić« (1): Y orgányc nadobne pozłóciłthe będą/ y nadobnie pińczą kiedy ie dobrze vmiárkuia/ ále iáko sie theż roztrzęsą á rozgłobia z onego porządku swego/ to też~iuż będzie więcej łápu á kołátu niżli cudnego piškánia. *RejZwierc* 71.

3. [*Nadwerżyć się od gwałtownych ruchów:*

Szereg: »roztrząść się i ukłócić«: Ale wiémci ia czemu mię gnaty boláły/ Zem muśiał piętámi tłuc łzkápę przez dzień cały. Y takim sie y rostrzął y wśzytek vkłócił/ Gorzéy niżbym ze dwa dni był cepámi młócił. *Albertus B3v (Linde s.v. roztrząsnąć).*]

4. *W funkcji biernej: zostać rozważonym, przeanalizowanym (1)* : Cotez natym należy rozwodzic nie trzeba res ipsa loquitur, łacno iesli potrzeba commoda et incommoda więc necefsitał rei rozstrząsc się moze. *ActReg* 147.

Formacje współrdzenne cf TRZAŚĆ.